

09

පන්සිල් රකිමු

01. පාණාතිපාතා වේරමණී සික්බාපදං සමාදියාමි

කිසි විට සතකු	නොමරමි මම	නොමරවමි
වෙන අය මරන විට අනුමත		නොම කරමි
කඩු දුනු මුගුරු මගේ දැනින්		බැහැරලමි
සතුනට දායාබර හිතවත් අයෙක්		වෙමි

02. අදින්නාදානා වේරමණී සික්බාපදං සමාදියාම්

නුදුන් දෙයක් සෞර සිතකින් නොගන්නෙම්
අනුන් ලවා සෞරකම් නොකරවන්නෙම්
හොරෙන් ගැනුම අනුමත නොම කරන්නෙම්
ලැබෙන්නකින් සතුටු ව දිවි ගෙවන්නෙම්

03. කාමේසු මිචිජාවාරා වේරමණී සික්බාපදං සමාදියාම්

වයසට නොගැලපෙන කම් සැප දුරු	කරම්
කුමරුට කුමරියට හිමි බඹුසර	වෙසෙම්
වරදට පොලුහිවන ආය ඇසුරට	නොයම්
සැම විට වරිතයෙහි පිවිතුරු බව	රකිම්

04. මුසාවාදා වේරමණී සික්බාපදං සමාදියාම්

බොරු බස් කියා කිසිවකු	නොරවවන්නෙම්
කෙනෙකුන් ලවා බොරුවක්	නොකියවන්නෙම්
බොරු බස් කිම අනුමත	නොම කරන්නෙම්
සැබවක් වුව ද නිසි තැනක ම	කියන්නෙම්

05. සුරාමේරය මජ්ප්‍රමාදවිධානා වේරමණී සික්බාපදං සමාදියාම්

දුම්වැටි මත්වතුර මත්කුඩු	නොබොන්නෙම්
අන් කිසිවකු හටත් එවා	නොදෙන්නෙම්
බොන්නකු වෙතොත් අනුමත	නොම කරන්නෙම්
අන් සැම ලෙසින් මත් මත පිටු	දකින්නෙම්

පව හැරදමා කුසලට සිත	යොමන්නෙම්
හැකි හැම දෙනාමත් පාපෙන්	වළක්වම්
පව අතහැරීමෙහි අනුසස්	කියන්නෙම්
මෙලෙසින් සැබැඳු පිරිසිදු සිල්	රකින්නෙම්

සිල්පද පහ ආරක්ෂා කළ යුතු අයුරු මෙම කට් පන්තියෙන් පැහැදිලි කොට ඇත. පන්සිල් සූරකීමේ දී සෑම සිල්පදයක් ම අංග තුනකින් ආරක්ෂා කළ යුතු ය. එබැවින් එම සිලය ත්‍රිකෝට් පාරිගුද්ධී සිලය යනුවෙන් හැඳින්වේ. එම අංග තුන නම්,

1. තමා වරදීන් වැළකීම
2. අන් අය ලවා වැරදි නොකරවීම
3. අන් අය කරන වැරදි අනුමත නොකිරීම (වැරදි කරන්නන් සඳහා අනුබල නොදීම) වශයෙනි.

සිලය දෙයාකාර ය. ඉහත දක්වන ලද්දේ වැළකීම හෙවත් විරතියයි. එනම් නොකළ යුතු දේවල් ය. සිලය සම්පූර්ණ වීමට කළ යුතු දේවල් ද බුදු දහම අපට පෙන්වා දෙයි. වාරිතු හෙවත් සමාදාන යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ ඒවා ය. එනම්,

1. තමා යහපතෙහි යෙදීම
2. අන් අය ද යහපත් ක්‍රියාවන්ට යොමු කරවීම
3. අනුන් කරන යහපත් ක්‍රියා අය කිරීම යනුවෙනි.

පළමු සිල් පදය ගත් විට තමා ප්‍රාණසාතයෙන් වැළකීම ප්‍රමාණවත් නොවේ. අන් අය ලවා ද ප්‍රාණසාතය සිදු නොකළ යුතු ය. ප්‍රාණසාතයෙහි යෙදෙන්නන්ට අනුබල දීම හෝ එම ක්‍රියාව අනුමත කිරීම හෝ නොකළ යුතු ය. ප්‍රාණසාතයෙන් වැළකීම මෙන් ම සියලු සත්ත්වයින්ට කරුණාවෙන් දෙයාවෙන් මෙමත් සිතින් යුතු ව කටයුතු කිරීම, අන් අය ලවා ද එසේ කරවීම මෙන් ම සතුන්ගේ යහපත වෙනුවෙන් කරනු ලබන ක්‍රියා අය කිරීම ද සිදු විය යුතු ය. දෙවන ශික්ෂා පදය සැලකු විට තමා සොරකම් නොකිරීම, අන් අය ලවා නොකරවීම මෙන් ම අනුබල නොදීම ද කළ යුතු ය. එම ශික්ෂා පදයෙහි සමාදානය ලෙස අදහස් කරන්නේ අන් අයගේ දේපොල ආරක්ෂා කිරීම, ඒ සඳහා අන් අය යොමු කරවීම ද ආරක්ෂා කිරීමට අනුබල දීම ද වේ. ඒ අනුව සිල් පද පහ තුළ ම වැළකීමේ අංශයක් මෙන් ම හැසිරීමේ අංශයක් ද ඇත. පංචිලය නිසි පරිදි ආරක්ෂා කිරීම යනු මෙම දෙපාංශයෙන් ම කටයුතු කිරීම බව අප තේරුම් ගත යුතු ය.

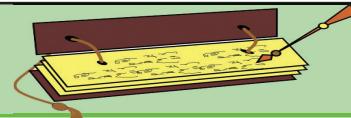
සාරාංශය

වැරදි නොකාට ඉන් වැළකීමෙන් පමණක් සිල්වතකු බවට පත්විය නොහැකි ය. ඒ නිසා සිල් සමාදන් වීමෙන් අනතුරුව පිළිපැදිය යුතු තිබැරිම් ද තිබේ.

පරපණ නැසීම, සොරකම් කිරීම, වැරදි කම්සුව සෙවීම, බොරු බස් කිම, මත් දවා හා විත කිරීම වැරද්දක් මෙන් ම අනායන් ලවා කරවීම ද වැරද්දක් වේ. එපමණක් නොව එම වැරදි ක්‍රියා අනුමත කිරීම හා ඒ සඳහා අනුබල දීම ද වැරද්දකි.

තමා විසින් ම වැරදි කිරීමත්, අනායන් මගින් කරවීමත්, අනායන් විසින් කරන වැරදි අනුමත කිරීම හා ඒවාට අනුබල දීමත් යන කරුණුවලින් වැළකී කටයුතු කිරීම තිකෝටි පාරිගුද්ධී ශිලය ලෙස හැඳින්වේ.

ක්‍රියාකාරකම

1. පංචිලයට අයන් දික්ෂා පද ලියා ජ්වායේ සරල අදහස ලියන්න.
2. තිකෝටි පාරිගුද්ධී ශිලය යනු කුමක් ද?
3. විරමනය හා සමාදනය එක් සිල් පදයක් ඇසුරින් පැහැදිලි කරන්න.

පැවරුම

එබ විසින් සිදු කරන ලද යහපත් ක්‍රියා ලැයිස්තු ගත කරන්න.

ප්‍රහුණුවට

මෙහි දැක්වෙන කවි කටපාඩම් කර තාලයට ගායනා කරන්න.